

بسم الله الرحمن الرحيم

۲۷ مرداد ۹۷

خطبه‌ی شهادت امام محمد باقر (ع)

زیبنده است شکر و سپاس پروردگار کریم را که رحمتش واسع، پادشاهی و عزتش پایدار، نعمتش بی‌دریغ، حکمتش بی‌نظیر، اقتدارش بی‌زوال است. نیست معبودی غیر از ذات اقدس و کبریایی‌اش. بار الها در این روزهای پر از خیر و برکت میلیون‌ها نفر به طواف و گدایی به در خانه‌ی مقدس و با کرامت آمدند و ما از آن دوریم و دل‌هایمان به شوق آن در سینه بی‌قرار است چون حضور و فیضش را بزرگ می‌شماریم همان‌گونه‌ای که خود در قرآن فرمودی آری، کسانی که شعائر خدا را بزرگ می‌شمارند. کارشان نشان پرهیزکاری دل‌هایشان باشد. بلکه ما گرچه از آن دوریم ولی خود را گدای در آن خانه می‌بینیم پس همان‌گونه‌ای که بر پیامبر گرامی‌مان حضرت محمد (ص) سفارش فرمودی: «و اما السائل فلا تنهر». گدا را مران. پس ما را که در این روزها و شب‌ها به گدایی به در آن خانه ایستادیم مران و از جرم و گناه و خطایمان بگذر و روزی‌مان کن حجتی را که تو می‌پسندی، حجتی که یاران امام حسین (ع) در سال ۶۱ هجری با ایشان رفتند. بلکه رفتند تا باطل را از خود و جامعه‌شان دور کنند همان‌گونه‌ای که امام حسین (ع) به آنان فرمودند: شما مسافرانی هستید که به جنگ باطل می‌روید من به‌عنوان امام و رهبرتان شما را دعوت کردم تا جان و مال و فرزندان‌تان را به خاطر رضای الهی ترک کرده و به جنگ باطل بروید و روی خود را به قبر پیامبر کرده و فرمودند: ای خاتم رسولان به فرزند خویش بنگر. از فراق مانده کودکی‌اش جان‌ش پاره‌پاره شده نمی‌تواند آغوش گرم‌تر را رها کند، او می‌رود تا دینت را از این همه آلودگی پاک سازد. تو می‌دانی هرگز باز نمی‌گردد پس تنه‌ایم مگذار من به انوار با برکت محتاجم. غربت دینت را خواهی دید همانانی که سال‌ها برای هدایتشان رنج کشیدی با شمشیری از غلاف بیرون آمده مودت را پاسخ خواهند داد. وای بر احوالشان چگونه شیطان جان و مال و فرزندان‌شان را به یغما برده است. بلکه چه سفر حج به یاد ماندنی و شیرین را اباعبدالله (ع) و یارانش رفتند.

پس ای مهمانان کوی عشق در این شب بزرگ به مولا و سرورمان وارث امام حسین (ع) نابود کننده‌ی باطل و برافرازنده‌ی پرچم حق امام عصر و زمان اباصالح المهدی (عج) به تمنا ابراز می‌کنیم که مولای ما رسم بر این بوده که در موسم حج به اتفاق امامان به مکه‌ی مکرمه سفر می‌کردند. ما را یاری فرمایید تا در کنار شما با نابودی باطل‌های زمانه و وجودمان به سفر حج مشرف شویم.

اینک در این شب غم و اندوه در این خانه‌ی مقدس به سوگ شهادتی نشسته‌ایم که آخرین یادگار این حج عظیم است که طواف عاشقی را به دور کعبه مشاهده کرد که در قربانگاه منای عشق گردن اطاعت خود را عاشقانه بر زمین نهادند تا خالقشان عشقشان را بپذیرند. ایشان پنجمین ستاره‌ی درخشان امامت و ولایت، شکافنده‌ی علوم و وارث علم انبیاء ابا جعفر محمد بن علی ملقب به باقر (ع) می‌باشند. ایشان با وجود اینکه بیش از پنجاه سال غم مصائب کربلا را تحمل می‌کردند نسبت به پایه‌گذاری و نشر علم الهی و فرهنگ غنی اسلامی همت شایانی نمودند و سران باطل، منافق و جنایتکار این کار را به زیان دولت خود می‌دیدند. ایشان را هشام بن عبدالملک ملعون در هفتم ذی‌الحجه‌ی سال ۱۱۴ مسموم و شهید کردند و بدن پاکشان در بقیع کنار امامان دیگر به خاک سپرده شد. ایشان فرمودند: دروغ از خرابی ایمان است؛ مؤمن ترسو و حریص و بخیل نمی‌شود؛ آن کس که به بندگان خدا ستم روا دارد از شیعیان ما نیست.

حال این خطبه را به فرموده‌ی گهربار حضرت زینب کبری (س) به امام حسین (ع) که وصف حال ما نیز هست مزین می‌کنیم که فرمودند: اینک می‌رویم تا آیات کریمه محقق شود و سخن پروردگار که می‌فرمایند: منتظر بمانید ما نیز منتظریم به صحنه ظهور آید انتظاری که همواره زمان در جانش به ودیعه دارد و منتظرانی که زبان انتظارشان قدرت گفتن مصائب جانیشان را ندارد آنان همواره در تیررس باطل قرار دارند تیری که جان را مجروح نمی‌کند بلکه روح را متلاشی کرده به طوری که مردگانی در جامه‌ی زندگان عمر خویش را که بهترین هدیه پروردگار است به اتمام می‌رسانند. در میانشان یارانی چون یاران شما به دولت امام می‌پیوندند زیرا جز به فرمان حق

زندگی نمی‌کنند آنان همانانی هستند که نشان مسلمانی‌شان در زمان گم نمی‌شود بلکه آن را با افتخار به سینه می‌کوبند و همواره برای ظهور حق فریاد می‌زنند مانند خواهرتان دخت امیر مؤمنان (ع) در دربار کفر فریاد خواهد زد:

اللهم عجل لوليک الفرج

www.rayatolhoda.com